

Книга Даниїла — Номер два

Язичництво

Jeff Pippenger

2023-11-23

Я маю намір показати, як «сім разів» із двадцять шостого розділу книги Левіт «приховані у всіх на очах» у книзі Даниїла, а також зазначити, що їх було приховано через людські знаряддя, якими Бог користувався, являючи «камінь спотикання» у книзі Даниїла. Щоб іти за світлом цього викладу, потрібна «цілісність». Під «цілісністю» я пропоную розуміти послідовність у вчинках, цінностях, методах і принципах. Вона вимагатиме, щоб ми трималися того, що відкрите в Божому Слові, навіть коли це не узгоджується з людськими ідеями, що суперечать Божому Слову.

Кожен учень має плекати непохитну доброчесність. Кожен розум має звертатися з благоговійною увагою до відкритого Слова Божого. Світло й благодать будуть даровані тим, хто так кориться Богові. Вони побачать дивні речі з Його Закону. Великі істини, що лежали без уваги й були невидимі від дня П'ятидесятниці, мають засяяти зі Слова Божого у своїй первісній чистоті. Тим, хто щиро любить Бога, Святий Дух відкриє істини, що стерлися з пам'яті, а також відкриє істини цілком нові. Ті, хто їдять тіло і п'ють кров Сина Божого, винесуть із книг Даниїла та Об'явлення істину, натхненну Святим Духом. Вони приведуть у дію сили, які неможливо придушити. Уста дітей відкриються, щоб проголошувати таємниці, які були приховані від умів людей. Господь вибрав немудре цього світу, щоб посоромити мудрих, і немічне цього світу, щоб посоромити сильних. Основи християнської освіти, 474.

Простий приклад і людської помилки, що зустрічається в книзі Даниїла, і небажання дотримуватися Божого Слова, можна знайти в слові, перекладеному як «щоденне», у восьмому розділі книги Даниїла. Чесність вимагала б, щоб ми, як Адвентисти сьомого дня, які заявляють, що відстоюють Дух пророцтва, якщо Еллен Уайт прокоментувала це слово, як вона й робить, автоматично використовували її коментар до цього слова для спрямування нашого розуміння.

Тоді я побачив щодо 'Щоденного', що слово 'жертва' було додане людською мудрістю і не належить до тексту; і що Господь дав правильний погляд на нього тим, хто виголосили клич про годину суду. Коли існувала єдність, до 1844 року, майже всі були однастайні щодо правильного розуміння 'Щоденного'; але після 1844 року, в замішанні, були прийняті інші погляди, і за цим послідували темрява й замішання. Review and Herald, 1 листопада 1850 р.

Ми могли б витратити багато часу над цими двома реченнями, бо коли їх зрештою помістили у книгу «Early Writings», людські редактори додали помилкове тлумачення сказаного, але це вже інша історія. Для наших цілей ми просто хочемо вказати на два доречні моменти. Перший момент полягає в тому, що сестра Вайт каже: «слово «жертва»

було додане людською мудрістю і не належить до тексту».

Тоді я почув, як один святий говорив, і другий святий сказав тому святому, що говорив: «Доки триватиме видіння про щоденну жертву та про переступ спустошення, щоб і святиня, і війнство були віддані на потоптання?» Даниїла 8:13.

Попередній вірш — це питання, на яке відповідає чотирнадцятий вірш, і ця відповідь є центральним стовпом і підвалиною адвентизму. І саме в тому питанні, яке породжує те велике світло, представлене як центральний стовп адвентизму, нам повідомляється, що людська мудрість припустилася помилки, додавши зайве слово до перекладу цього вірша.

У перекладі Біблії короля Якова 1611 року буквально сотні доданих слів, але лише один випадок, коли Бог називає якесь із цих сотень доданих слів помилковим. І очевидно, що це була помилка, породжена людською стороною того поєднання людського й божественного, яке дало нам Слово Боже. Ще важливіше те, що не було б жодної потреби в натхненному коментарі щодо доданого слова «жертва», якби воно не спричиняло хибного розуміння вірша. Очевидно, що так і є, адже натхненний коментар не лише вказує, що цього слова не повинно бути, але й свідчить, що «тим, хто виголосив клич години суду», Господь дав «правильне розуміння» «щоденного». Чесність вимагає, щоб ми використовували ті два речення саме так, як вони написані.

Ті, хто звіщав клич години суду, визначили «daily» як символ, що представляє язичництво або язичницький Рим, залежно від контексту, у якому він зустрічається. Слово, перекладене як «daily», трапляється п'ять разів у книзі Даниїла. Усі п'ять уживань — як іменник. Загалом у Божому Слові це слово трапляється сто чотири рази, і дев'яносто дев'ять разів воно вживається як прикметник, але лише в книзі Даниїла — як іменник. Перекладачі Біблії короля Якова бачили це слово дев'яносто дев'ять разів як прикметник, тож коли дійшло до книги Даниїла, вони намагалися зробити його прикметником, щоб узгодити з усіма іншими випадками, де воно було прикметником. Для цього вони додали слово «sacrifice». Але Бог через Еллен Вайт сказав, що «sacrifice» слід опустити, що означало б, що «daily» слід розуміти як іменник.

Ті, хто в Адвентизмі протистоять Божій настанові щодо цього слова, тлумачать це слово як символ служіння Христа в небесному святилищі, але ті, хто проголосили клич про годину суду, правильно визначили його як язичництво. Сьогодні Адвентизм використовує символ сатанинської сили, щоб представляти Христа!

Через помилкову людську логіку справжнє розуміння слова, перекладеного як «щоденне», було приховане від адвентизму. Адвентисти, які будують своє вивчення пророцтв на темах, що випадково з'являються протягом років у їхніх кварталниках Суботньої школи, бездумно ковтають те, що їм там подають і що підтверджують пастори, яким самим не вистачає принципівості, необхідної, щоб дозволити врахувати будь-які коментарі на цю тему від сестри Вайт.

Історія суперечки щодо «щоденного» досягла переломного моменту приблизно 1911 року, коли Сестра Вайт прямо заявила, що ті, які відкинули піонерське розуміння «щоденного» як язичництва і навчали, що «щоденне» представляло служіння Христа у святині, отримали своє розуміння від «ангелів, вигнаних із неба» (20 MR 17).

Істина "щоденного" була чітко окреслена Сестрою Вайт, і вона вчить, що "святі ангели" спрямовували розум Вільяма Міллера і що "ангели, вигнані з неба" керують розумами тих, хто навчає, що "щоденне" представляє служіння Христа в небесній святині. Істину "щоденного", як її представляли ті, що виголосили заклик про годину суду, відкрив Вільям Міллер.

«Я читав далі й не міг знайти жодного іншого випадку, в якому воно [щоденне] траплялося, окрім як у книзі Даниїла. Тоді я [за допомогою конкорданції] взяв ті слова, що стояли з ним у зв'язку: 'усунути;' 'він усуне щоденне;' 'від часу, коли щоденне буде усунене', і т. ін. Я читав далі й думав, що не знайду жодного світла щодо цього тексту; нарешті я дійшов до 2 Фес. ii, 7, 8. 'Бо таємниця беззаконня вже діє; тільки той, хто тепер стримує, буде стримувати, доки його не буде усунено з дороги, і тоді з'явиться той беззаконник', і т. ін. І коли я дійшов до того тексту, о, якою ясною й славною постала істина! Ось воно! Оце і є те щоденне! Ну, то що Павло має на увазі під 'тим, хто тепер стримує', або перешкоджає? Під 'чоловіком гріха' і 'беззаконником' мається на увазі папство. Отже, що ж перешкоджає папству бути виявленим? Та це язичництво; отже, 'щоденне' має означати язичництво». Посібник Другого Пришестя, 66.

Справді отверезливим у відкритті Міллера, що «щоденне» означало язичництво, є те, де саме він знайшов істину. Він знайшов її в уривку з писань апостола Павла, де Павло не лише визначає «щоденне» як язичництво, але й у цьому ж уривку сказано, що ті, хто не прийняли любові до істини, одержують сильну оману. Прийняття «щоденного» як символу Христового служіння у святині — визначення, що прийшло від ангелів, вигнаних із неба — є ознакою тих в адвентизмі, кому бракує моральної цілісності, потрібної, щоб правильно розділяти слово істини, і тому вони вже приречені прийняти сильну оману.

Я не хочу відволікати увагу від тієї суті, яку ми намагаємося визначити. Суть у тому, що «сім часів», які зазначені в тому самому видінні, де знаходиться «щоденне», були приховані людськими руками, хоча й залишаються на видноті. Це був лише простий приклад того, як людська помилка перекладу, зроблена багато століть тому, яка згодом маніпулюється в людських умах ангелами, вигнаними з неба, сьогодні використовується в цей вирішальний час безпосередньо перед остаточною кризою наприкінці світу, щоб засліпити розуми щодо істини, яка насправді перебуває на видноті.

У період 1910 року бунт довкола «щоденного» лише розгортався: В. В. Прескотт і А. Г. Даніеллс очолювали сатанинську діяльність з відкидання основоположного розуміння «щоденного». Наведена нижче стаття — це лист саме з того часу, де Сестра Вайт звертається до сатанинського погляду, що «щоденне» в книзі Даниїла представляє Христову працю у святині. У той час ці двоє просували ідею втрутитися в старі піонерські книги й замінити піонерське розуміння своїм новим сатанинським визначенням. Сподіваюся, що ми

зможемо виявити чесність, читаючи статтю.

На цьому етапі нашого досвіду ми не повинні дозволяти, щоб наші думки відволікалися від особливого світла, даного [нам] для розгляду на важливому зібранні нашої конференції. І був брат Данієлс, над розумом якого працював ворог; і над вашим розумом та розумом старійшини Прескотта працювали ангели, вигнані з неба. Діло сатани полягало в тому, щоб відвернути ваші думки, аби були внесені «йоти й риси», які Господь не надихав вас вводити. Вони не були необхідними. Але це багато важило для справи істини. А якщо ваші думки можна було б відвернути до «йот і рисок», то це — справа сатанинського задуму. Ви вважаєте, що виправляючи дрібниці в написаних книгах, ви робили б велику справу. Але мені велено: Мовчання — красномовність.

Мені слід сказати: припиніть вишукувати хиби. Якби лише цю мету диявола можна було здійснити, тоді вам здається, що вашу працю вважали б надзвичайно чудовою за задумом. План ворога полягав у тому, щоб звести всі нібито заперечні риси до таких питань, щодо яких усі типи мислення не були одностайні.

А що тоді? Сталося б саме те діло, що до вподоби дияволіві. Стороннім, не нашої віри, було б подано саме таке уявлення, яке їм до вподоби, що формувало б риси характеру, які спричинили б велику плутанину й відбирало б золоті миті, які слід було б ревно використовувати, щоб донести велику вістку до людей. Виклади з будь-якої теми, над якою ми працювали, не могли б усі узгоджуватися між собою, і результатом стало б заплутання умів віруючих і невіруючих. Це саме те, що Сатана задумав, аби сталося — будь-що, що можна було б роздмухати як незгоду.

Прочитайте Єзекіїля, розділ 28. Тепер тут велика праця, де можуть проявляти себе чужі духи. Але Господь має справу, яку потрібно звершити, щоб спасти гинучі душі; і ті місця, які Сатана, замаскований, міг би заповнити, вносячи замішання в наші ряди, він заповнить досконало, і всі ті дрібні розбіжності збільшаться, стануть помітними.

І від самого початку мені було показано, що Господь не доручив тягаря цієї праці ні старійшині Данієлсу, ні Прескотту. Чи слід допускати сатанинські хитрощі, чи має це «Щоденне» бути такою великою справою, щоб його вводили, аби збивати людей з пантелику і гальмувати поступ роботи в цей важливий період часу? Цього не повинно бути, що б там не було. Цю тему не слід порушувати, бо дух, який буде внесено, буде відштовхувальним, а Люцифер стежить за кожним рухом. Сатанинські сили розпочали б свою роботу, і в наші ряди було б внесено замішання. У вас немає підстав вишукувати розбіжності в поглядах, які не є випробувальним питанням; ваша мовчанка красномовна. Уся ця справа ясно переді мною. Якби диявол міг втягнути когось із наших людей у ці питання, як він і замислив, справа сатани тріумфувала б. Тепер слід без зволікання взятися до роботи і не висловлювати жодної [розбіжності] в поглядах.

Сатана спонукав би тих людей, що відійшли від нас, об'єднатися зі злими ангелами й гальмувати нашу працю неважливими питаннями, і яка ж [там] була б радість у таборі ворога. Згуртуйтеся, згуртуйтеся. Нехай усі розбіжності будуть поховані. Наше теперішнє завдання — віддати всі наші фізичні й мозково-нервові сили на те, щоб

усунути ці розбіжності з дороги й досягти злагоди. Якби Сатані з його великою неосвяченою мудрістю було дозволено здобути бодай найменший вплив, [він би радів].

Тепер, коли я побачила, як ви працюєте, мій розум охопив усю ситуацію і наслідки, якщо ви підете далі й дасте тим, хто покинув нас, бодай найменшу нагоду внести заміщення в наші ряди. Ваша відсутність мудрості була б саме тим, чого бажав би Сатана. Ваше гучне проголошення не було натхнене Святим Духом. Мені було доручено сказати вам, що ваше вишукування вад у працях людей, яких вів Бог, не натхнене Богом. І якщо це та мудрість, яку старійшина Данієллс дав би народіві, ні в якому разі не давайте йому офіційної посади, бо він не вміє міркувати від причини до наслідку. Ваше мовчання щодо цього питання — ваша мудрість. А тепер, усяка діяльність на кшталт вишукування вад у публікаціях людей, яких уже немає в живих, — це не та праця, яку Бог доручив комусь із вас. Бо якби ці люди — старійшини Данієллс і Прескотт — дотрималися вказівок, даних щодо праці в містах, було б багато, дуже багато переконаних у правді й навернених, здібних людей, які [тепер] перебувають у становищах, де їх ніколи не вдасться досягти.

Увесь світ слід розглядати як одну велику сім'ю. І коли у вас є таке джерело знань, з якого можна черпати, чому ви роками залишали світ гинути, маючи свідчення, дані нашим Господом Ісусом Христом? Справжня релігія навчає нас розглядати кожного чоловіка і кожну жінку як особу, якій ми можемо чинити добро.

Це багато років видане друком: «Зрівноважений розум», свідчення для пресвітера Ендрюса. Розум можна виховувати, щоб він став силою, здатною розпізнавати, коли говорити і які тягарі взяти на себе й нести, бо Христос — ваш Учитель. І мені було дуже тривожно за вас [коли я бачила вас], як ви звеличуєте власну мудрість і обираєте курс, що вносить розбіжності в думках. Господь кличе мудрих людей, які вміють мовчати, коли для них це [є] мудрістю. Якщо ви хочете бути цілісною людиною, вам потрібне освячення через Ісуса Христа. Тепер щойно розпочалася праця, і нехай мудрість буде видна в кожному служителіві, у кожному президентіві [конференції]. Але тут була праця, за яку вам слід було взятися ще роки тому, де ви були потрібні, щоб піднести свій голос саме за цю справу. Христос дав усьому Своему народіві особливі настанови, що вони мають робити і чого не мають робити. І нам залишилося небагато часу, щоб звершувати праведність Господню. Ви можете зрозуміти шлях Господній. Я бачила ваш намір вести справи за власними задумами після того, як вас поставили президентом. Ви думали, що зробите дивовижні речі, які були б працею, яку Бог не доручив вам робити. Тепер ваша праця — не пригноблювати, а полегшувати всяку можливу нужду, якщо Господь прийняв вас на служіння. Але дуже рано ви дали свідчення, що мудрість і освячений розсуд не були вами виявлені. Ви різко порушували питання, які не були б прийняті, якби Господь не дав світла.

Мені було вказано, що такі поспішні кроки не мали [бути] зроблені [такі], як обрання вас президентом конференції навіть ще на один рік. Але Господь забороняє будь-які подальші такі поспішні дії, доки це питання не буде представлено перед Господом у молитві; і оскільки до вас надійшло послання, що діло Господнє, яке лежить на

президентові, є надзвичайно серйозною відповідальністю, у вас не було морального права так різко виступати, як ви це зробили, щодо питання 'Daily' і вважати, що ваш вплив вирішить це питання. Був старійшина Гаскелл, який ніс важкий тягар відповідальності, і є старійшина Ірвін та кілька людей, яких я міг би назвати, що несуть важку відповідальність.

Де була ваша повага до старших чоловіків? Яку владу ви могли здійснювати, без того, щоб залучити всіх відповідальних чоловіків, аби зважити цю справу? Але тепер розгляньмо цю справу. Ми маємо тепер переглянути, чи є це Господнє судження — з огляду на працю, яку було занедбано — виявляти ваше завзяття вести працю ще навіть на один рік. Якщо вам слід вести цю працю ще один рік за допомогою, яка приєднається до вас, у вас і в старійшини Прескотта має відбутися зміна. І смиріть свої серця перед Богом. Господь повинен побачити у вас вияв іншого досвіду, бо якщо коли-небудь людям потрібно було знову повернутися в цей [час], то це [є] старійшина Данієлс і старійшина Прескотт.

Слід обрати сімох чоловіків, які є мужами мудрості і через дію благодаті Божої [дають] свідчення [про] повторне навернення. Бо будь-які чоловіки, які настільки засліплені, що не можуть міркувати від причини до наслідку, що вони ігнорували б чоловіків, які несли на собі відповідальність за працю, і цих президентів конференцій, [щоб] чоловіки [які] несуть працю понад два роки були відкинута, і стався такий імпульсивний наслідок, що чоловіки занедбали б саму працю, яка роками була поставлена перед ними — працю в містах, — і щоб жодної, або лише зовсім малої, уваги [було] надано старшим чоловікам для поради, а проголошували те, що вони обирають дати народові, — це саме по собі свідчить про небезпеку доручати таким чоловікам таку величну й чудову працю.

Христос не мертвий. Він ніколи не допустить, щоб Його справу вели в такий дивний спосіб. Залиште книги в спокої. Якщо якась зміна є необхідною, Бог подбає, щоб у цій зміні зберігалася гармонія, але коли послання довірено людям, на яких покладено велику відповідальність, [Бог] вимагає вірності, що діє любов'ю і очищає душу. Старійшини Данієлс і Прескотт потребують повторного навернення. З'явилася чужа справа, і вона не узгоджується з ділом, яке Христос прийшов у наш світ звершити; і всі, хто по-справжньому навернувся, звершуватимуть діла Христові.

Ми всі [маємо] виконати працю, яка прославить Отця. Ми дійшли до кризи — або уподібнитися характеру Ісуса Христа саме в цей підготовчий час, або й не намагатися [цього]. Старійшина Данієлс, [ви не повинні] відчувати себе вільним дозволяти своєму голосу лунати на весь голос, як ви робили за подібних обставин. І зрозумійте: президент конференції — не правитель. Він працює у співпраці з мудрими мужами, які займають посаду президентів і яких Бог прийняв. Він не має права втручатися в писання в друкованих книгах, що вийшли з-під пера тих, кого Бог прийняв. Вони більше не повинні панувати, якщо тільки не почнуть виявляти менше владного, домінуючого духу. Настала криза, бо Бога буде зневажено.

«Як дивиться Господь на неохоплені працею міста? Христос на небесах. Тепер має прозвучати визнання: «Немає царського правління. І тепер — криза цього світу. Тепер Я

є Силою спасти або погубити. Тепер час, коли доля всіх у Моїх руках. Я віддав Своє життя, щоб спасти світ. І “Я, коли буду піднесений”, — спасенна благодать, яку Я уділю, доведе, що всі, хто буде сформований за Божественною подобою й буде одно зі Мною, працюватимуть, як працюю Я, силою Моєї викупної благодаті”. Хто бажає, [нехай] об’єднається зі своїми братами, щоб виконувати дану їм працю, перебуваючи на відповідальних посадах під проводом поради, яку дає Господь, і якнайщиріше прагнучи діяти в цілковитій гармонії з Тим, Хто так полюбив світ, що віддав Своє життя як повну жертву заради спасіння світу. Я звертаюся до наших служителів: коли вони вступають у працю в наших містах, нехай служіння Слова супроводжує спокійна святість. Ми не можемо справити належного враження на розум людей, якщо ми... [Нижню третину цієї сторінки залишено порожньою.]»

"Я переписую зі свого щоденника. Істина, як вона є в Ісусі, — говорять про неї, моляться про неї, вірте кожному слову в її простоті. Що ви здобудете, якщо помилки будуть представлені перед людьми, які відступили від віри й прислухалися до звабливих духів, людьми, які ще не так давно були з нами у вірі? Чи станете ви на бік диявола? Зверніть свою увагу на необроблені ниви. Перед нами всесвітня праця. Мені були дані представлення про Джона Келлога."

Дуже приваблива особа викладала ідеї, що лежали в основі тих облудних аргументів, які вона висувала,— погляди, відмінні від справжньої біблійної істини. А ті, хто голодні й спрагли до чогось нового, висували [такі облудні] ідеї, що старійшина Прескотт опинився у великій небезпеці. Старійшина Деніеллс перебував у великій небезпеці [того, щоб] опинитися в полоні омани, ніби якби ці погляди можна було висловлювати всюди, то це було б наче новий світ.

Так, так і було б, але поки їхні уми були таким чином поглинуті, мені було показано, що брат Даніеллс і брат Прескотт вплітали у свій досвід почуття духовного[істичного] характеру і вабили наш народ до прекрасних сентиментів, які звели б, якщо можливо, навіть обраних. Я маю занотувати [той факт], що ці брати бачитимуть вади у своїх оманливих ідеях, які поставили б істину в невизначеність; а [все ж] вони [будуть] виглядати так, ніби [вони мали] велике духовне розпізнання. Тепер я маю сказати їм [що], коли мені було показано це питання, коли старійшина Даніеллс підносив свій голос, мов сурму, відстоюючи свої ідеї щодо 'Щоденного', мені були представлені подальші наслідки. Наш народ впадав у замішання. Я бачила результат, і тоді мені були дані застереження, що якщо старійшина Даніеллс, не зважаючи на наслідки, буде так вражений і дозволить собі повірити, що він перебуває під натхненням Бога, скептицизм буде посіяний повсюди серед наших лав, і ми опинимося там, де Сатана поширюватиме свої послання. Закореніле невір'я і скептицизм будуть посіяні в людських умах, і дивні врожаї зла займуть місце істини.-Ms 67, 1910, 1-8. Рукописний випуск, том 20, 17-22.

Тим, хто проголошував вістку про годину суду, було дано правильне розуміння «щоденного» в книзі Даниїла. Через людські руки, що перекладали книгу Даниїла, а згодом і через людей, якими керували ангели, вигнані з неба, правильне розуміння «щоденного» стало прихованим, хоч воно й у всіх на виду. У Даниїла, коли зустрічається слово,

перекладене як «щоденне», до нього не слід додавати додане людьми слово «жертва». У тринадцятому вірші восьмого розділу книги Даниїла ми знаходимо один із п'яти випадків, де це трапляється в цій книзі. У тому самому вірші також зазначено «сім разів» із Левіта 26, але через такий самий тип гуманістичної маніпуляції це було приховано у всіх на виду.

Ми розглянемо цей факт у наступній статті.